

tohoto soudu musí pak úřad dříve než nemovitost, o níž je vlastníkem tvrzeno, že jest objektem dle § 3 zák. ze záboru vyloučeným, podrobí úkonu, jemuž podléhá jen půda zabraná, rozhodnouti, je-li takovým objektem či nikoliv. Musí proto i dříve, než předpíše poplatek dle § 61 příd. zák. rozhodnouti tuto otázku stranou in judicium vznesenou.

Žal. úřad, zaujáv stanovisko opačné, jednal nezákonně a muselo již proto nař. rozhodnutí býti zrušeno dle § 7 zák. o ss.

Zdůrazňuje-li žal. úřad v nař. rozhodnutí, že o vyloučení ze záboru nežadají všichni spoluvlastníci, vychází patrně z názoru, že žádost o vyloučení objektu dle § 3 lit. a) zák. zákona musí býti podána všemi spoluvlastníky a že může žádost jen některým z nich podanou ponechati bez povšimnutí.

Ani pro tento názor není v zákoně opory; vždyť objekty vykazující náležitosti § 3 a) zák. zák. jsou po zákonu samém ze záboru vyloučeny a může okolnost tu, jež právní sféry každého ze spoluvlastníků se jako takového dotýká, zřejmě uplatniti i jediný z těchto spoluvlastníků a žádati, aby úřad v tom směru rozhodl a tím rozsah jeho práv a tím rozsah ostatních spoluvlastníků na jisto postavil.

Vycházeje z těchto úvah, zrušil nss nař. rozhodnutí, nemoha se ovšem zabývatí otázkou, zda dům onen skutečně jest objektem ve smyslu § 3 lit. a) zák. zák., ježto úřad touto otázkou se dosud nezabýval (§ 5 zák. o spr. s.).

#### Č. 4070.

**D á v k a z e z á b a v: I koncert může za okolností býti osvobozen od dávk.**

(Nález ze dne 29. října 1924 č. 18.668.)

V ě c: Městská obec Č. proti okresní správní komisi v Č. o dávku ze zábav.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo v Č. zamítlo v cestě instanční odvolání okr. vzdělávacího sboru v Č. domáhajícího se toho, by prvnímu koncertu mládeže jím pořádaného bylo přiznáno osvobození od dávk ze zábav.

Dalšímu odvolání uvedeného sboru vyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím a zrušil v odpor vzaté rozhodnutí ob. zast.

O stížnosti podané městskou obcí Č. uvážil soud toto:

Žal. úřad opřel svůj výrok, že první koncert mládeže pořádaný okr. vzdělávacím sborem dávk ze zábav nepodléhá, jednak o to, že tento sbor, slouží výhradně vzdělávacím účelům a že pořádání uvedeného podniku patří k jeho působnosti a pak o to, že obci se nepodařilo prokázati, že tento sbor oním podnikem sledoval také jiné než výhradně vědecké a vzdělávací účely. Vycházel tedy žal. úřad jednak z náhledu, že vzdělávacímu sboru jako takovému přísluší osobní osvobození, jednak z náhledu, že osvobození věcné vyplývá z povahy pořádaného podniku, ježto sloužil výhradně účelům vzdělávacím a vědeckým.

Pokud jde o osvobození věcné, nevytýká stížnost nic více, než že koncerty nemohou býti podle § 3 č. 1. pravidel od dávky ze zábav osvobozeny.

Tomuto právnímu náhledu nemohl soud přisvědčiti. Uvedené ustanovení pravidel neuvádí sice koncerty výslovně jako jeden z podniků, které mohou sloužiti výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím neb vyučovacím, avšak uvádí-li příkladem také recitace, které jakožto »zábava« od koncertů podstatně se neliší a zmiňuje-li se i o hudebních kursech, kde jde o celou řadu hudebních produkcí, tedy i koncertů, nelze pochybovati, že ani koncerty, pokud slouží uvedeným účelům, nejsou podle § 3 č. 1 od dávky ze zábav zásadně z osvobození vyloučeny.

Po stránce skutkové stížnost nic nenamítá, zejména nenamítá, že koncert, o němž jde, nesloužil výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím neb vyučovacím, zejména neuvádí, že by koncert věnovaný dílům Františka Schuberta a zahájený proslovem, ve kterém byly vylíčeny životopis uvedeného mistra a hudební úroveň jeho doby, vybočoval z rámce řečených účelů; vázán jsa na nepopřenu skutkovou podstatu (§ 6, odst. 1. zák. o ss), musil tedy soud námitku stížnosti, která jen namítá, že koncert jako takový nemůže býti účasten věcného osvobození podle § 3 č. 1 pravidel, uznati bezdůvodnou.

Sluší-li však za popsaného stavu věci a za řečené situace procesní koncert, o který jde, považovati za vyjmutý z povinnosti dávkové již z důvodů věcných, (ježto nepopřene sloužil výhradně účelům vzdělávacím atd.), pak nic nezáleží na tom, zda vzdělávací sbor, který koncert pořádal požívá pro své podniky též subjektivně osvobození, zejména zda lze jej klásti na roveň osvětovým sborům, jimž dávk. řád v § 3 č. 1 dává privilegované postavení, a zda pořádání koncertu, o který v tomto sporu jde, náleželo do oboru působnosti vzdělávacího sboru.

Soud neměl proto příčiny zabývati se oněmi vývody stížnosti, jimiž st. lka snaží se dokázati, že okr. vzdělávací sbor, pokud jde o koncert jím pořádaný, subjektivně není od dávky osvobozen, nýbrž musil stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

#### Č. 4071.

**D á v k a z e z á b a v:** I. \* Výrok zsv-u, jímž tento vyslovuje povinnost obce k náhradě výloh spojených s dozorem nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav (odst. 6 k § 37 prov. nař. č. 143/22 k zák. č. 329/21) jest rozhodnutím příslušného úřadu. — II. \* Rozvrhuje skutečné výlohy s dozorem nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav spojené na jednotlivé obce (odst. 6 k § 37 cit. nař.) není zsv povinen výši výloh výkonem dozoru v té které obci způsobených individuálně zjišťovati. Může se tedy příspěvek k úhradě výloh těch také stanoviti pro všechny obce určitým procentem z výtěžku dávky v obci. — III. \* Ustanovení odst. 5 § 37 cit. nařízení, podle něhož zsv v Čechách vede